

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Udlændingeafdelingen

Dato: 12. juni 2013
Kontor: Kontoret for Humanitært
Ophold og Udsendelser
Sagsbeh: Sara Spiro Svendsen
Sagsnr.: 2013-0032-0694
Dok.: 739353

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 311 (Alm.del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 5. april 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Morten Bødskov

/

Pernille Breinholdt Mikkelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 311 (Alm.del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Mener ministeren, at det er rimeligt, at der i en sag om forlængelse af humanitær opholdstilladelse alene tages hensyn til hovedpersonens helbredsforhold og behandlingsmulighederne i hjemlandet, og at børnenes tarv og deres mangeårige tilknytning til Danmark tilsyneladende ikke spiller nogen rolle, sådan som det efter alt at dømme har været tilfældet i sagen om den kosovoalbanske familie Rexhepi fra Løsning, og giver det ministeren anledning til at overveje ændringer i reglerne om humanitær opholdstilladelse (der henvises til omtale af sagen på Vejle Amts Folkeblads hjemmeside: <http://vafo.dk/article/20130330/ARTIKLER/130339985>).”

Svar:

1. Efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, der uden for de i § 7, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde befinder sig i en sådan situation, at væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for at imødekomme ansøgningen.

Det er i forarbejderne til bestemmelsen forudsat, at meddelelse af humanitær opholdstilladelse har undtagelsens karakter, og at reglen har et snævert anvendelsesområde, idet de humanitære hensyn skal tale afgørende for, at tilladelse gives.

Efter udlændingeloven § 11, stk. 1, meddeles opholdstilladelse efter § 9 b, stk. 1, med mulighed for varigt ophold eller med henblik på midlertidigt ophold. Opholdstilladelsen kan tidsbegrænses.

Efter udlændingebekendtgørelsens § 24, stk. 2, skal der ved afgørelsen af, om opholdstilladelsen skal gives med mulighed for varigt eller midlertidigt ophold, navnlig tages hensyn til formålet med opholdet.

Efter praksis meddeles en tidsbegrænset humanitær opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, indtil den pågældende udlænding opfylder de tidsmæssige betingelser for at opnå tidsbegrænset opholdstilladelse. Herefter meddeles den med mulighed for varigt ophold.

En tidsbegrænset humanitær opholdstilladelse meddelt med henblik på midlertidigt ophold forlænges efter ansøgning, hvis betingelserne herfor fortsat er opfyldt.

Er opholdstilladelsen meddelt med mulighed for varigt ophold, følger det af udlændingelovens § 11, stk. 2, at den forlænges efter ansøgning, med mindre der er grundlag for at inddrage den efter § 19.

Af forarbejderne til bestemmelsen følger, at henvisningen til § 19 indebærer, at bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse ved afgørelser om nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse. Det betyder, at udlændingemyndighederne ved afgørelser om forlængelse i tilfælde, hvor der efter bestemmelsen i § 19, stk. 1, kan ske inddragelse f.eks. fordi de betingelser, der blev stillet ved meddelelsen af opholdstilladelsen, ikke længere er opfyldt, skal tage stilling til, om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelsen må antages at virke særlig belastende, bl.a. på grund af udlændingens tilknytning til det danske samfund og udlændingens personlige forhold i øvrigt.

For så vidt angår udlændinge med tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt med henblik på midlertidigt ophold følger det af forarbejderne, at de ved en forlængelse skal opfylde de betingelser, der blev stillet ved meddelelsen af opholdstilladelsen, for at opholdstilladelsen kan forlænges. Bestemmelsen i udlændingelovens § 26 finder således ikke anvendelse i disse situationer.

2. Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, og, hvis udlændingen er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler derfor.

I forarbejderne til § 9 c, stk. 1, understreges det, at det i alle sager skal overvejes, om hensynet til overholdelsen af internationale forpligtelser, der beskytter familielivet, i den konkrete sag skal føre til, at der meddeles opholdstilladelse til ansøgeren, uanset at en eller flere af udlændingelovens betingelser ikke er opfyldt.

Det kan endvidere oplyses, at Folketingets Ombudsmand i 2009 på baggrund af en konkret klagesag anmodede det tidligere Ministerium for Flygtninge, Indvandrere og Integration om at redegøre for gældende praksis for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i tilfælde hvor ansøgningen er begrundet i helbredsmæssige forhold.

Ministeriet oplyste i den forbindelse bl.a., at bestemmelsen også finder anvendelse i sager, hvor en udlænding får nægtet sin humanitære opholdstilladelse forlænget, fordi betingelserne for forlængelse af opholdstilladelsen ikke er til stede, for eksempel på grund af en bedring af den pågældendes helbredsforhold, eller behandlingen er blevet tilgængelig i hjemlandet, og hvor en flerhed af forhold herunder for eksempel helbred, længden af opholdet her i landet, tilknytningen til herboende personer og manglende netværk i hjemlandet taler herfor.

3. Det fremgår af regeringsgrundlaget fra oktober 2011, at området for humanitær opholdstilladelse fortsat skal være snævert, og det skal være undtagelsen, at der gives humanitær opholdstilladelse.

Det fremgår endvidere af regeringsgrundlaget, at reglerne bør underlægges en gennemgang, idet særligt meget syge mennesker, som loven er tiltænkt, kan have svært ved at få humanitær opholdstilladelse.

Ministeriet vil som led i denne gennemgang se på den gældende praksis, og gennemgangen vil derfor også omfatte konkrete afgørelser, herunder afgørelser omtalt i ovennævnte rapport.

Denne gennemgang forventes afsluttet inden udgangen af 2013, og ministeriet vil i den forbindelse orientere Folketinget.